

Uitspraken 2004

De volledige teksten van de uitspraken van de Raad van Tucht en het College van Beroep voor het bedrijfsleven zijn tegen kopieerkosten te bestellen bij de NIVRA-bibliotheek, fax 020-3010321, e-mail bibliotheek@nivra.nl. U kunt zich ook abonneren op de uitgave Jurisprudentie Tuchtrechtspraak door schriftelijke opgave aan de abonneeradministratie van het NIVRA. De geanonimiseerde volledige teksten van de in 'de Accountant' gepubliceerde uitspraken worden dan automatisch toegezonden. Abonnementen kunnen elke maand ingaan. De abonnementsprijs bedraagt € 57 voor een periode van twaalf maanden. Niet gepubliceerde samenvattingen van de uitspraken kunt u vinden op www.nivra.nl.

45 Raad van Tucht Amsterdam en het College van Beroep voor het bedrijfsleven - JT 2004-45

Beroepsaansprakelijkheidsverzekering

Betrokkene Y is als registeraccountant werkzaam bij QRS. Betrokkene heeft een goedkeurende accountantsverklaring gegeven bij de jaarrekening over 2000 van TUV Holding. DEF maakt jegens TUV aanspraak op een bedrag van ruim zeven miljard gulden. De beroepsaansprakelijkheidsverzekering van TUV Holding biedt geen (volledige) dekking. Voor het niet door de verzekering gedekte deel van de aanspraak heeft TUV Holding geen voorziening getroffen.

De klacht houdt in dat de betrokkene goedkeuring heeft verleend aan een jaarrekening waarvan hem bekend is dat deze onvolledig en misleidend is.

Betrokkene stelt dat hij met zijn opdrachtgever overleg heeft gevoerd over de door de opdrachtgever getroffen voorzieningen voor claims en procedures. Betrokkene heeft vastgesteld dat de behandeling van de claim adequaat was. Naar het oordeel van de raad heeft klager niet aannemelijk gemaakt dat betrokkene onvoldoende heeft gedaan om zich te vergewissen omtrent de kans van slagen van de aanspraak van DEF en de juistheid van de in dit kader door TUV Holding gemaakte afweging. De raad verklaart de klacht ongegrond.

Klager is tegen de uitspraak in beroep gegaan bij het College van Beroep voor het bedrijfs-

leven. Het college oordeelt als volgt. Klager heeft naar voren gebracht dat inmiddels naar aanleiding van een door DEF tegen TUV ingediende claim een schikking is getroffen waarmee honderden miljoenen dollars zijn gemoeid. Hieruit blijkt volgens klager dat de desbetreffende claim wel degelijk kansrijk was. Y heeft verklaard dat een aanzienlijk aantal rechtspersonen in verschillende landen de naam TUV voert. TUV Holding was geen partij bij de schikking en hoefde daar ook niet aan mee te betalen. Klager heeft ter zitting van het college gesteld dat hij ervan overtuigd is dat de schikking wel degelijk financiële consequenties heeft gehad voor TUV Holding maar hij heeft desgevraagd verklaard dat niet te kunnen bewijzen. Y had niet hoeven aandringen op het maken van een opmerking over het bestaan van de claim in het jaarverslag 2000 van TUV Holding. Het college verworpt het beroep.

46 Raad van Tucht Amsterdam en het College van Beroep voor het bedrijfsleven - JT 2004-46

Medeverantwoordelijkheid, artikel 26 GBR-1994, artikel 5 GBR-1994

De betrokken registeraccountant Y was van 1996 tot 1999 vestigingsleider van het kantoor RST.

De klacht houdt in dat onder verantwoordelijkheid van betrokkene door RST een onjuiste samenstelling van de jaarstukken heeft plaatsgehad gedurende een aanzienlijk aantal jaren alsmede een onjuiste waardering is opgesteld

van de aandelen in ABC. Voorts verwijten klagers betrokkene dat hij artikel 5 van de GBR heeft geschonden door de verantwoordelijkheid te ontkennen voor de werkzaamheden die binnen zijn kantoor worden verricht.

De raad oordeelt als volgt. Ter zitting is komen vast te staan dat de door de klagers genoemde medewerkers van RST belastingadviseurs zijn en geen accountants. Het enkele feit dat betrokkene vestigingsleider was van RST, betekent niet dat hij zonder meer verantwoordelijk kan worden gehouden voor alle werkzaamheden die door de medewerkers van dat kantoor voor klagers zijn verricht. Nu betrokkene zelf geen bemoeienis heeft gehad met de jaarstukken en de aandelenwaardering kan hem van eventuele onjuistheden daarin niet rechtstreeks een tuchtrechtelijk verwijt worden gemaakt. Betrokkene is volgens artikel 26 van de GBR echter wel medeverantwoordelijk voor de grondslagen van de arbeid van niet-accountants met wie hij onder gemeenschappelijke naam optreedt. Dit betekent in het onderhavige geval dat hij verantwoordelijk is voor de interne organisatie van het kantoor. De ter zitting uiteengezette en toegelichte organisatie van het kantoor van betrokkene, kwalificeert de raad als niet ongebruikelijk en als adequaat. De raad verklaart de klacht ongegrond.

Klager is tegen de uitspraak in beroep gegaan bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven. Het college oordeelt als volgt. Het college stelt vast dat de van RST afkomstige gedingstukken uit de periode 1996-1999 behalve de naam RST ook de aanduiding 'Belasting-

adviseurs' bevatten. Iedere pagina van de brief/aandelenwaardering van 7 februari 1996 bevat de aanduiding 'Belastingadviseurs' en deze brief is ondertekend met 'RST Belastingadviseurs', waaronder een naam en handtekening zijn vermeld. Voorts stelt het college vast dat namens RST Belastingadviseurs nimmer een accountantsverklaring ten behoeve van ABC is afgegeven. Evenmin is gebleken dat de werkzaamheden van RST Belastingadviseurs ten behoeve van ABC zijn verricht door of onder vaktechnische verantwoordelijkheid van een of meer accountants. Het college verwerpt het beroep.

47 Raad van Tucht Amsterdam en het College van Beroep voor het bedrijfsleven - JT 2004-47

Getuigenverklaring

De betrokken registeraccountant Y was tot juni 1999 verbonden geweest aan accountantskantoor STU. Klagers waren beiden cliënt van dat kantoor. Hun zaken werden behartigd door medewerker Z van STU. Betrokkene was ter zake tekeningsbevoegd.

De klacht van A houdt in dat betrokkene een onjuiste voorstelling van zaken met betrekking tot klager heeft gegeven aan de fiscus, waardoor klager in strafrechtelijke problemen is gekomen. De klacht van B houdt in dat betrokkene incorrecte informatie aangaande B heeft verstrekt aan de fiscus en de bedrijfsvereniging.

De raad oordeelt als volgt. A heeft aangevoerd dat STU, onder verantwoordelijkheid van betrokkene, een brief aan de fiscus met onjuiste informatie heeft verstrekt. In de brief zou ten onrechte zijn vermeld dat A zijn bedrijf heeft gestaakt omdat hij te veel tijd kwijt was aan zijn vliegopleiding, terwijl de werkelijke reden voor de staking van het bedrijf was dat

A een ongeval was overkomen. Betrokkene heeft aangevoerd dat de inhoud van die brief met A is besproken door Z. Tegenover het door betrokkene gevoerde verweer is door A niet aannemelijk gemaakt hetgeen A heeft aangevoerd. Wat betreft de klacht van B oordeelt de raad dat B tegenover de gemotiveerde betwisting door betrokkene niet aannemelijk heeft gemaakt dat in de belastingaangifte en in mededelingen aan de bedrijfsvereniging, zoals opgesteld door STU onjuistheden voorkomen. De Raad van Tucht verklaart de klachten ongegrond.

Klager A is tegen de uitspraak in beroep gegaan bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven. Het college oordeelt als volgt in een tussensbeslissing. Y heeft naar voren gebracht dat niet hijzelf, maar Z destijds namens STU de contacten met appellant onderhield. Y heeft gesteld zich niet te kunnen voorstellen dat Z een fout heeft gemaakt. Het door Y gevoerde verweer is niet op voorhand toereikend te achten. Dat Y zich niet kan voorstellen dat Z een fout heeft gemaakt, betekent op zichzelf niet dat de brief geen onjuiste informatie zou kunnen bevatten. Voor een zorgvuldige beoordeling van het beroep is naar het oordeel van het college noodzakelijk dat Z als getuige wordt gehoord. Het college beslist dat Z zal worden opgeroepen als getuige te verschijnen op een nader te bepalen zittingsdatum.

Ter zitting van oktober 2003 heeft Z verklaard dat de door hem opgestelde brief aan de belastingdienst is gebaseerd op informatie die klager had verstrekt. Naar Z heeft gesteld, bevat genoemde brief een juiste weergave van die informatie. De correspondentie werd niet vooraf in concept of achteraf in kopie aan appellant toegezonden en appellant heeft daar ook nooit om gevraagd, aldus Z. Het college ziet geen aanleiding te twijfelen aan de

betrouwbaarheid van de door Z onder ede afgelegde getuigenverklaring. Het college ziet geen plaats voor het oordeel dat de door appellant gewraakte mededeling in de brief in de brief achterwege had moeten blijven omdat Z of Y duidelijk had moeten zijn dat zij schadelijk kon zijn voor appellant. Het college verwerpt het beroep.

48 Raad van Tucht Amsterdam - JT 2004-48

Deskundigenrapport, echtscheidingsprocedure

De betrokken registeraccountant X heeft een deskundigenrapport uitgebracht naar aanleiding van een beschikking van de rechtbank inzake een echtscheidingsprocedure.

De betrokkene is als deskundige benoemd en hem is verzocht een oordeel te geven over het salaris dat klager A zich in redelijkheid kan toekennen en over de waarde van A Holding BV en A Management BV.

De klacht van A houdt in dat betrokkene in zijn rapport conclusies heeft getrokken die een deugdelijke grondslag ontberen doordat hij rekenfouten heeft gemaakt en rekenmethoden heeft gehanteerd die onjuist althans bedrijfseconomisch onverantwoord zijn.

Met betrekking tot de klacht en het daartegen gevoerde verweer overweegt de raad als volgt. In het licht van het door de betrokkene gevoerde gemotiveerde verweer acht de raad niet aannemelijk geworden dat de betrokkene in zijn rapport rekenfouten heeft gemaakt of rekenmethoden heeft gehanteerd die onjuist zijn. Voorts neemt de raad in aanmerking dat de betrokkene zijn rapport heeft uitgebracht in het kader van een alimentatieprocedure, hetgeen de insteek van zijn onderzoek en rapport heeft gekleurd en meebracht dat niet de vraag wat bedrijfseconomisch het meest wenselijk zou zijn voor de door de klager gedreven ondernemingen centraal stond.

Dit uitgangspunt moge voor discussie vatbaar zijn, het valt in ieder geval niet buiten de grenzen van hetgeen accountantstechnisch te verantwoorden is. Dat de betrokkene in zijn rapport bedrijfseconomische onverantwoorde rekenmethoden heeft gehanteerd acht de raad niet aannemelijk geworden.

Naar het oordeel van de raad heeft de klager ook overigens niet aangetoond dat de betrokkene onzorgvuldig heeft gehandeld. De Raad van Tucht verklaart de klacht in alle onderdelen ongegrond. ►

Annotatie bij JT 2004-47

Hier doet zich een omstandigheid voor die in de tuchtrechtspraak zeker in de laatste jaren niet is voorgekomen: het oproepen van getuigen. Het College van Beroep voor het bedrijfsleven beroept zich hierbij op de artikelen 54b jo 43, en 52f tweede lid van de Wet op de Registeraccountants. Blijkens artikel 43 kan een getuige zelfs met de sterke arm gedwongen worden te verschijnen.

Voor een niet juridisch geschoolde lezer kan het enige verwondering wekken dat de getuige een ondergeschikte van betrokkene was. Maar een getuige kan aan een kruisverhoor worden onderworpen, en dat zal dan ook wel gebeurd zijn, in voldoende mate om het college tot een oordeel te laten komen.

Hans Blokdijk

49 Raad van Tucht Amsterdam en het College van Beroep voor het bedrijfsleven - JT 2004-49

Rechtszekerheidsbeginsel

De betrokken registeraccountant Y was in 1996 voorzitter van de raad van bestuur van TUV Holding NV. In 1994 ontstond een zakelijk geschil tussen DEF BV en haar directeur-grootaandeelhouder B enerzijds en TUV anderzijds. Klaagster, echtgenote van B, was in dit geschil geen partij. Op 18 mei 1996 is namens de raad van bestuur van TUV bij bloemist K een boeket bloemen besteld voor klagster, die op dat moment in het ziekenhuis verbleef. De tekst voor het begeleidend kaartje luidde: 'VHB TUV raad van bestuur'. TUV zegt niets van deze bestelling te weten. TUV schrijft in haar brief d.d. 18 juni 1996 aan bloemist: 'Wij verzoeken u vriendelijk deze rekening te sturen naar de heer B, daar wij van mening zijn dat hij op naam van TUV deze bloemen besteld heeft.' TUV schrijft bij brief d.d. 19 juli 1996 aan de heer B: 'Hierbij gelieve u een kopie aan te treffen van onze brief van heden aan bloemist K, waarvan wij u naar de inhoud verwijzen. Onze mededeling omtrent u in onze brief van 18 juli jl. aan K is hiermede gerectificeerd. Wij bieden u onze verontschuldiging aan voor dit voorval.' TUV schrijft bij brief van dezelfde datum aan meergenoemde bloemist: 'Hierbij verwijzen wij naar onze brief van 18 juni 1996 inzake bovengenoemd onderwerp. Wij verzoeken u deze brief als niet geschreven te beschouwen en zullen het desbetreffende factuurbedrag aan u voldoen.' De klacht houdt in dat betrokkene in zijn hoedanigheid van bestuursvoorzitter van TUV en aldus verantwoordelijk voor het handelen van TUV op weersprekende wijze haar privéleven heeft geschonden en zodoende de artikelen 4 en 5 GBR-1994 heeft overtreden. Naar het oordeel van de raad is het niet gerechtvaardigd dat klagster na juli 1996 nog bijna zes jaren heeft gewacht met het indienen van de klacht. Klaagster heeft gesteld dat zij door de aard van haar ziekte en de daaruit voortvloeiende handicap niet in staat is geweest de onderhavige klacht vóór het jaar 2002 in te dienen. Deze stelling kan evenwel, ook indien zij aannemelijk wordt gemaakt, niet tot een ander oordeel leiden. Het hierbij aan het beginsel der rechtszekerheid toekomende gewicht prevaleert derhalve boven het

belang dat is gediend met het geven van een inhoudelijk oordeel als voormeld. De raad verklaart de klacht ongegrond.

Naar het oordeel van het College van Beroep voor het bedrijfsleven heeft de Raad van Tucht het preliminaire verweer van betrokkene, dat is gegrond op onaanvaardbaar tijdsverloop, mitsdien terecht gehonoreerd. Aan een beoordeling van de overige inhoudelijke grieven van appellante komt het college derhalve niet toe. Het beroep wordt verworpen.

50 Raad van Tucht Amsterdam en het College van Beroep voor het bedrijfsleven - JT 2004-50

Artikel 10 GBR-1994, geheimhoudingsplicht

De betrokken registeraccountant Y was algemeen directeur van Banque DEF SA te Luxemburg, een op 25 juli 1995 opgerichte dochter van Bank EFG NV. Bij het opzetten van DEF had klager B en C aangetrokken. Op 10 oktober 1997 is klager door EFG op staande voet ontslagen wegens het doorgeven van vertrouwelijke informatie over EFG en DEF aan een derde. Na het ontslag van klager is B algemeen directeur van DEF geworden. C werd daar toen eveneens directeur. Betrokkene heeft in opdracht van DEF in de periode september 1999 tot april 2000 een forensisch accountantsonderzoek uitgevoerd, gericht op door personeelsleden van DEF bij C onder de aandacht gebrachte geruchten die betrekking hadden op B. De klacht luidt samengevat als volgt. Betrokkene is verwijtbaar onzorgvuldig geweest bij:

- de uitvoering van het onderzoek;
- de weergave van de bevindingen van het rapport;
- de beantwoording van de door klager gestelde vragen.

Voorts heeft betrokkene ten onrechte zijn beroepsgeheim ingeroepen, is hij onacceptabel traag geweest in de beantwoording van schriftelijke/mondelijke verzoeken, heeft hij de algemene maatschappelijke verplichtingen van de accountant ernstig verzaakt en is hij verwijtbaar partijdig geweest. De raad overweegt als volgt. Het onderzoek had betrekking op een aantal onregelmatigheden van B. Het had niet betrekking op kla-

ger. Bij de totstandkoming van het rapport is klager niet verder betrokken geweest dan als een der gehoorde personen. Klager heeft nimmer beschikt over bedoeld rapport. Van de inhoud daarvan is klager slechts op de hoogte voorzover betrokkene, als getuige gehoord door de rechter-commissaris daaromtrent mededelingen heeft gedaan. Reeds om die reden vermag de Raad van Tucht niet in te zien dat klager op goede gronden klaagt over de wijze waarop betrokkene het onderzoek heeft uitgevoerd dan wel in zijn rapport tot onjuiste of ongenoegzaam dan wel ondeugdelijk gemotiveerde bevindingen is gekomen. Tegenover de stellingen van betrokkene dat alle gehoorde personen in de gelegenheid zijn gesteld te reageren op de opgestelde gespreksverslagen en dat betrokkene kennis heeft genomen van alle informatie die klager aan betrokkene heeft verschaft heeft klager het tegendeel niet aannemelijk gemaakt. Betrokkene heeft zich terecht kunnen beroepen op de in artikel 10 GBR 1994 neergelegde geheimhoudingsverplichting. Voorts valt niet in te zien dat en waarom betrokkene gehouden zou zijn bedoelde vragen te beantwoorden en in ieder geval valt betrokkene van het niet beantwoorden daarvan geen tuchtrechtelijk verwijt te maken. Voor zover zij het verwijt bevatten dat betrokkene niet onafhankelijk is opgetreden en dat hij - in het algemeen - niet heeft gehandeld zoals een registeraccountant betaamt, falen deze klachtonderdelen vanwege ongenoegzame substantiëring. Het vorenoverwogene brengt mee dat de klacht in alle onderdelen ongegrond dient te worden verklaard. Appellant heeft in zijn beroepsschrift vijftien middelen tegen de bestreden tuchtbeslissing voorgedragen. Ter zitting heeft appellant te kennen gegeven dat het beroep hoofdzakelijk is gericht tegen, enerzijds, het oordeel van de Raad van Tucht dat aangezien appellant nimmer heeft beschikt over het rapport van betrokkene, niet valt in te zien dat hij op goede gronden klaagt over de wijze waarop betrokkene het onderzoek heeft uitgevoerd dan wel in zijn rapport tot onjuiste of ongenoegzaam dan wel ondeugdelijk gemotiveerde bevindingen is gekomen en, anderzijds, tegen de door de raad in de tuchtbeslissing vermelde afwijzingsgrond dat appellant niet aannemelijk heeft gemaakt dat betrokkene op een hem tuchtrechtelijk verwijtbare wijze heeft gehandeld. ►

Het College van Beroep voor het bedrijfsleven oordeelt onder andere als volgt.

Het college stelt voorop dat als uitgangspunt geldt dat een klager is gehouden in eerste aanleg zijn klacht te motiveren en te substantiëren.

De omstandigheid dat appellant niet de beschikking heeft gekregen over dit rapport omdat betrokkene om hem moverende redenen ervan heeft afgezien dit rapport als processtuk in de onderhavige procedure te brengen, doet niet af aan dit uitgangspunt. Dienaangaande overweegt het college dat weliswaar het met de tuchtrechtspraak gediende belang, te weten het weren en beteugelen van misslagen van registeraccountants in de uitoefening van hun beroep en van inbreuken op verordeningen van de Orde en op de eer van de stand der registeraccountants, meebrengt dat een registeraccountant gehouden is medewerking te verlenen aan het onderzoek naar de gegrondheid van een hem betreffende klacht, maar deze gehoudenheid gaat niet zo ver, dat het zonder meer de overlegging meebrengt van alle bescheiden die in verband kunnen worden gebracht met de klacht.

Hierbij moet in aanmerking worden genomen dat voor het indienen en in behandeling nemen van een klacht geen bijzonder belang van klager vereist is.

Appellant heeft in hoger beroep geen enkel punt voldoende aannemelijk kunnen maken. Het college verworpt het beroep.

51 Raad van Tucht Amsterdam en het College van Beroep voor het bedrijfsleven - JT 2004-51

Litigieuze lening

De betrokken registeraccountant is directeur van RST Accountants Belastingadviseurs BV. Betrokkene fungeerde als accountant van MNO. Tussen JKL Holding, GHI BV en L als verkopers enerzijds en klaagster anderzijds is een koopovereenkomst gesloten. De koopovereenkomst betrof de overname van een zestal vennootschappen. Bij deze overeenkomst zijn onder meer alle aandelen in het geplaatste en gestorte aandelenkapitaal van MNO door GHI en L verkocht aan klaagster. In de koopovereenkomst is vermeld: 'Koper neemt bij de overdracht over: de verplichtingen welke voortvloeien uit rekening courantverhoudingen met de vennootschappen en dochtervennootschappen, zoals opgenomen in de specificatie afrekening, welke als bijlage 3 aan deze overeenkomst is gehecht.' De klacht behelst het volgende verwijt. Klaagsters stellen dat betrokkene onjuist heeft gehandeld door in de vermelde bijlage 3 bij de koopovereenkomst aan te geven dat MNO geen schuld had aan L en in een later stadium te stellen dat klaagster f 750.000 met rente aan L zou moeten betalen als gevolg van de schuld van MNO aan JKL Holding. Voordat dit bleek werd ervan uitgegaan dat het hier een schuld betrof van MNO aan Groothandel L, welke vennootschap wel tot de verkochte vennoot-

schappen behoorde. De schuld behoefde deswege niet afgelost te worden en haar vermelding in bijlage 3 kon achterwege blijven.

Later werd door betrokkene vernomen dat JKL Holding - en niet Groothandel L - de schuldeiser van MNO was.

Naar het oordeel van de raad is uit de gedingstukken en hetgeen ter zitting is voorgevallen niet aannemelijk geworden dat betrokkene zelfstandig onderzoek heeft gedaan naar de vraag welke vennootschap aan MNO de litigieuze lening had verstrekt. Betrokkene is afgaan op mededelingen van anderen. Gelet op het grote belang dat in verband met de overname van MNO met deze vraag gemoeid was, had betrokkene, ook al was aan hem in het verleden slechts een samenstellingsopdracht verstrekt, in het onderhavige geval zelfstandig een onderzoek moeten doen alvorens meergenoemde bijlage 3 op te stellen. Nu hij dat niet heeft gedaan, is hij onvoldoende zorgvuldig te werk gegaan. De klacht is in zoverre gegrond. De raad legt te dier zake de maatregel van schriftelijke waarschuwing op.

Het College van Beroep voor het bedrijfsleven oordeelt als volgt. Aanvankelijk zou Groothandel L niet worden verkocht aan klaagster, reden waarom in eerdere versies van genoemde bijlage 3 was opgenomen dat MNO, dat wel zou worden verkocht, f 750.000 aan L was verschuldigd. Nadien is om fiscale redenen besloten ook Groothandel L te verkopen, zodat terzake van de schuld van MNO aan L Groothandel geen bedrag van f 750.000 meer aan L hoefde te worden betaald en de schuldpositie van MNO jegens L in bijlage 3 bij de koopovereenkomst op nihil is gesteld. Volgens appellant heeft geen van de betrokkenen bij de onderhandelingen rond de koopovereenkomst twijfels geuit over de juistheid van de vermelding van de schuldpositie van MNO jegens L en de wijziging daarvan naar aanleiding van het alsnog (mee)verkopen van Groothandel L aan de klaagster, ook niet.

Het college acht de door appellant geschetste gang van zaken niet onaannemelijk. Hiervan uitgaande ziet het college op grond van de beschikbare gegevens geen plaats voor een tuchtrechtelijk verwijt aan appellant terzake van het opstellen van bijlage 3 bij de koopovereenkomst. Het college neemt hierbij in aanmerking dat appellant niet de accountant was van Groothandel L en JKL Holding. Het college verklaart het beroep gegrond, vernietigt de bestreden tuchtbeslissing, verklaart het aan de orde zijnde klachtonderdeel ongegrond. ■

Annotatie bij JT 2004-51

Hier is sprake van een wirwar van vennootschappen. De te verkopen vennootschappen behoorden tot de BCD-groep, die onder meer de vennootschappen GHI en L omvatte. GHI en L bezaten kennelijk samen de aandelen in MNO, terwijl L de aandelen in JKL Holding en L Groothandel bezat. Betrokkene was accountant van GHI en van MNO, maar niet van de overige genoemde vennootschappen. Verkocht werden onder meer de aandelen in MNO en L Groothandel; betrokkene was dus accountant van MNO, maar niet van L Groothandel en van JKL Holding. Hopelijk verduidelijkt het vorenstaande de situatie enigszins.

Geklaagd werd over:

- de bijlage 3 bij de overeenkomst d.d. 30 december 1996;
- het telefaxbericht van 14 april 1998, dat een rectificatie bevatte.

Ten aanzien van de eerste klacht oordeelde de Raad van Tucht dat betrokkene, die een samenstellingsopdracht bij MNO had, in het kader van de verkoop van de aandelen te weinig onderzoek had verricht. Dit oordeel is door het College van Beroep voor het bedrijfsleven, op grond van nader feitenonderzoek, niet gedeeld.

De tweede klacht was door de raad niet behandeld. In overeenstemming met JT 2004-2 stelde het college vast dat dit gelijk stond met een ongegrondverklaring. Omdat klaagsters niet in beroep waren gegaan, liet het college deze klacht onbehandeld.

Hans Blokdijk